

Med två tomma händer – Nehemjas liv

Här följer en sammanfattning av predikan + några frågor att reflektera och samtala kring.

Bakgrund

Judarnas babyloniska fångenskap inträffade ungefär 600 år före Kristus. Det judiska folket, som genom Mose hamnat i Kanans land, är olydigt mot Gud. De lever avskyvärt och Gud straffar dem därför genom att låta Babylonierna inta landet. Staden Jerusalem ödeläggs och folket tas med till Babylon som fångar. Det är ett straff, men Gud låter det ske för att rädda folket. I sin nöd börjar folket börja be och söka Guds ansikte och upptäcker då att Gud är större än vad de tidigare trott. Efter 70 år blir de fria och kan återvända till sitt land.

Nu gäller det att bygga upp det som förstörts: det yttre – templet och muren – men också det inre – livet med Gud och gemenskapen. De återvänder med två tomma händer att bygga med men också att bedja med. Idag ska vi studera en man som hette Nehemja och se vad vi kan lära av honom.

Nehemja

Juden Nehemja lever i Susans borg, som låg i nuvarande Iran. Han var född där, men hans släktingar hade kommit från Israel och flera av hans landsmän hade återvänt till Jerusalem. Han får höra att det inte är bra i Jerusalem. Muren är fortfarande nedriven och portarna är uppbrända. När han får höra detta börjar han att gråta och han fastar, sörjer och ber. Han känner att måste agera, och ber Gud att vara med honom när han går till kungen för att begära att få resa till Jerusalem och bygga upp staden. . . Begäran beviljas.

Nehemja reser till Jerusalem med två tomma händer. Han ska bygga och han får bedja. Han får med sig mängder med folk som börjar bygga på muren. De delar in sig i arbetslag och bygger på olika sektioner samtidigt. De gräver i grushögar för att hitta stenar som funnits i muren tidigare. Men de möter motstånd med förtal från framför allt samarierna Sanballat och Tobia, som också planerar att gå till anfall och döda dem som arbetar. Då tvingas Nehemja placera ut vakter med svärd, spjut och båge där muren var lägst. Det fanns också trumpetare som blåste varningssignal när man upptäckte hot och alla arbetare var tvungna att beväpna sig när man bar eller arbetade. Det här försvårade arbetet mycket, och Nehemja tvingas att intala dem tro och mod, att inte ge upp utan fortsätta, att Gud var med dem.

Muren blev färdig men då börjar Sanballat och Tobia sprida ut elaka rykten om att Nehemja skulle ta makten och planerade att bli kung i Jerusalem. De försökte att med olika planer skrämja honom och få honom att göra ödesdigra misstag, men han bad lugnt till Gud om förnyad styrka. Efter 52 dagars hårt slit var muren färdig, man satte dit portarna och utsåg vakter. Sedan ställde man till med en invigningsfest av muren. Det var en glädjens dag.

Det finns saker i Nehemjas liv som är av värde för oss som bär på en längtan efter att på något sätt bygga Guds rike här och nu. Det finns paralleller, lärdomar att få även om vi lever i ett nytt förbund där Jesus Kristus, korset och uppståndelsen är i centrum.

1 Nöd (Neh 2:1-3)

Nehemja hade ett bra jobb, en hög ställning, han jobbade med kungen och verkar trivas. Men han som inte varit nedstämd utan harmonisk och glad, är nu berörd av sina landsmäns berättelse om Jerusalem. För sitt jobs skull får han egentligen inte vara ledsen utan ska vara glad. Han är därför mycket rädd för

kungens reaktion, men kan inte spela glad. Dessutom har han bett Gud ge honom en öppning att få åka till Jerusalem.

Egentligen skulle Nehemja ha kunnat vara nöjd eftersom hans egen situation var bra, men han känner nöd för sina landsmän och för att Guds stad inte är återuppbyggd. Varför? Jo, dels var han ju jude, tillhörde Guds folk, men han är också en bedjare (se kap. 1). Dag och natt har han bett för Israels barn. Han har kärlek till Gud och sitt folk. När beskedet kommer att det är nöd och vanära i Jerusalem gråter han. Då fastar han. Då beder han i djupaste nöd.

Kan du idag känna nöd för Guds församling eller är du nöjd med ditt liv som det är med jobb och ställning och bryr dig inte så mycket? Kan du säga till Herren. *Jag vill vara med och bygga upp den här församlingen. Jag känner samhörighet med alla dem som tagit emot Jesus Kristus som Herre och frälsare. De är mina bröder och systrar.*

Kritik mot Guds församling kan vi ibland ha med rätta, men frågan är om vi känner nöd och vill bidra till en förändring? Att känna nöd är en oerhörd drivkraft för att något ska ske. Nehemja åkte inte till Jerusalem för att han var en byggnadsingenjör och var lämplig för uppgiften. Han åkte dit för att han kände nöd. Därför ville han vara med och göra skillnad. Känner du nöd? Vill du vara med i Filadelfia? Vill du vara med och bygga upp den här församlingen? Muren har rasat på sina håll och behöver lagas. Du behövs!

2 Övertygelse (Neh 4:11-14)

Det var inget lätt arbete att bygga upp muren. För det första gällde det att entusiasmera sitt eget folk att bygga. Att få dem att tro på att det var möjligt, och att motivera dem att inte ge upp när de blev trötta och hungriga. Dessutom hade de fiender som ville stoppa bygget. Först med förtal och hån och sedan med våld. Det är inte lätt att vara ledare i en sådan situation. Vem klarar det? Den som är kompetent? Den som har hög lön? Den som har erfarenhet?

Det som får Nehemja att lyckas med att bygga upp muren är att han har en så stark övertygelse. Han vill verkligen detta, och han är övertygad om att Gud också vill att muren ska byggas och är med i detta. Det tog 52 dagar att bygga muren: *"Muren stod färdig den 25 elul, efter femtiotvå dagar. När våra fiender fick reda på det och folken omkring oss upptäckte det, framstod det för dem som ett under. De förstod att detta verk hade kommit till stånd med vår Guds hjälp."* (Neh 6:15-16)

Är du övertygad om att Guds församling är Kristi kropp, Kristi brud, Guds familj som han aldrig kommer att överge utan kan låta ha seger och framgång här och nu? Är du övertygad om att vi egentligen har allt vi behöver för att segra, så att motstånd inte hindrar dig att tro? Är du övertygad om att Jesus Kristus kommer att segra och triumfera en dag på himlens skyar och regera i evigheters evighet?

Det är lätt att ge upp. Det är lätt att lämna. Det är lätt att dra sig undan för det är ett stort motstånd mot Guds församling på alla möjliga plan. Det är yttre strider, inre strider, andliga strider. Varför detta motstånd? Ja det kanske inte är så konstigt. *"Ty det är inte mot varelser av kött och blod vi har att kämpa utan mot härskarna, mot makterna, mot herrarna över denna mörkrets värld, mot ondskans andekrafter i himlarymderna."* (Ef 6:12) Om en församling upplever motgång och motstånd då kanske det är så att vi faktiskt har en stor uppgift att fylla. Något som den onde till varje pris vill hindra och stoppa. En del församlingar kan ödeläggas vid en kris men andra kan tvärtom få ny vind i seglen och uppleva något större.

3 Medvetenhet (Neh 13:10-11, 19-21)

Nehemja skulle kunna vara nöjd när muren blev klar. Luta sig tillbaka och tänka: "Nu har jag gjort mitt livsverk." Men det är han inte. Det var viktigt för honom att muren blev klar, men inte bara för att det var en mur. Den har ett andligt värde. Den visar och påminner folket om att de är tillbaka. Den stärker folket att se att de är Guds folk och har ett beskydd från Herren. Men till vad?

Det är nu Nehemjas medvetenhet visar sig. Han lever för att Guds rike ska utbredas och talar om vikten av hur folket ska leva. De delade inte med sig av sina tillgångar. Det fick till följd att gudstjänstlivet låg

ner. De bröt mot Guds stadgar och sökte inte honom på sabbaten utan lät pengarna ta över alltmer. Vi kanske kan tala om någon form av helgelse här, där murens syfte inte är att göra dem kalla, hårda och stolta utan varma, kärleksfulla och ödmjuka i tacksamhet mot den store Gud de har som leder dem.

Behöver vi ha skyddsmurar runt omkring oss som Guds församling? Vi vill väl inte avskärma oss och bygga murar mot världen? "Att leva i världen men inte av världen" brukar man säga, eller "Att vara salt och ljus". Hur lever man heligt i en ohelig värld?

Jag tror inte att helgelse är något vi ska försöka åstadkomma själva. Det är som vinträdet och grenarna: *"Utan mig kan ni ingenting göra."* Fariséerna och de skriftlärdade gav sitt tionde och höll hårt på sabbatsbudet. De gör precis som Nehemja säger, ändå är Jesus stenhård mot dem och säger: *"Ve er ni hycklare."* Varför blev det som var rätt så fel? De hade inte hjärtat med sig. Det gjorde det inte av kärlek. De förväntade sig belöningar.

Den som är medveten om att man är till för Guds rike gör inte saker för egen vinning utan för Guds skull, och för dina medmänniskors skull. Det viktigaste i lagen, säger Jesus, är rättvisa, barmhärtighet och trohet. Det var sådana egenskaper som drev Nehemja att inte att skryta om att han byggt en mur på rekordfart. Låt inte din passion vara att bli lyckad, omtyckt och att förverkliga ett projekt, utan sök Guds rike och hans rättfärdighet så får du det andra också.

FRÅGOR FÖR REFLEKTION OCH SAMTAL:

- 1) Vad gör du för reflektioner kring Nehemjas liv? Vad tycker du är värt att notera som kan vara en förebild för oss?
- 2) Kan alla känna nöd eller gäller det bara vissa personer? Hur kan man börja känna nöd för Guds rike eller Guds församling om man inte gör det? Har du egna exempel på hur Jesus förvandlat mörker till ljus?
- 3) Är du övertygad om att Guds församling kan ha en stor betydelse i vår tid idag? På vilket sätt kan det ske i så fall?
- 4) Hur är medvetenheten bland Guds folk idag om vad Gud vill? Vad är det viktigaste en församling kan ge och utstråla till människor runt omkring oss?